

З.І. Кучерук, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

О.П. Неклеса, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Є.О. Коротасва, асп. (*ХДУХТ, Харків*)

СИНЕРГІЯ ТА ОРІЄНТОВАНІСТЬ ВИКЛАДАЧА В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасні умови теперішнього розвитку вищої освіти в Україні багато в чому залежать від соціально-економічного, політичного середовища, рівня запровадження інноваційних технологій навчання, психологічної підготовки викладачів, заохочення та організації академічних груп студентів тощо. Встановлено, що кількість інноваційних впроваджень методик навчання студентів залежить від рівня та статусу ВНЗ, матеріально-технічного забезпечення, інвестування державою, мотивації праці та синергії, орієнтованості викладачів.

Синергія – робота у команді – збільшення ефективності діяльності внаслідок з'єднання, інтеграції окремих частин в єдину систему, тобто, у нашому випадку, об'єднання філософії, освіченості, досвіду, орієнтованості викладачів в єдиний навчальний блок, споріднену, взаємопов'язану систему викладання суміжних дисциплін та ін.

Сьогодні освіта у ВНЗ, під впливом науково-технічного прогресу та потужного інформаційного потоку, перебуває у стані неперервного організаційного реформування та переосмислення психолого-педагогічних цінностей викладачів. Проблема підготовки кваліфікованих викладачів, які відповідають вимогам «спеціаліст», «викладач-практик», «викладач-науковець» актуальна в усьому світі.

Останнім часом досить широко увійшли у вжиток терміни «інноваційні викладацькі технології», «синергія та орієнтованість колективу». З точки зору навчально-виховного процесу, це означає введення оновлень, змін, нововведень до складу викладання дисциплін, робочих програм, методичних праць групою викладачів, що поліпшує хід та результати навчального процесу як в рамках однієї кафедри, так і у ВНЗ в цілому.

Суттєвими ознаками сучасної освіти в Україні є:

– кожна дисципліна, технологія її викладання повинна базуватися на конкретній філософії, викладацькій ідеї, методології, в основі яких лежать колективні ціннісні орієнтації викладачів, цільові установки колективу;

– колективний ланцюг викладацьких підходів повинен вибудовуватися відповідно до поставленої мети і гарантувати студентам одержання високого рівня освіти;

– функціонування синергії (команди) викладачів повинно бути взаємопов'язане не тільки з точки зору «викладач – студент», а й «викладач – викладач», «колектив кафедри – група студентів», «майбутній спеціаліст галузі – розвиток держави» та ін.

Важливим є моніторинг сучасних вимог до поняття «спеціаліст галузі» з точки зору потреб харчової галузі та підприємств ресторанного господарства.

Ми вважаємо, що у викладацький процес повинен втілюватися систематичний та послідовний навчальний, методичний, виховний процес, який буде не тільки джерелом нових знань, навичок, але й закріплювати попередньо отриману інформацію вже з пройдених дисциплін. Наприклад, дисципліни «Теоретичні основи харчових технологій», «Хімія і технологія сировини» повинні бути тісно пов'язані з дисциплінами «Технологія галузі», «Оптимізація технологічних процесів» за рахунок структурно-логічних, інтеграційних, ігрових технологій навчального процесу, скомпонованих та об'єднаних робочих програм, єдиних та синергічних поглядів викладачів та ін. Це можливо за рахунок об'єднання кредитних модулів та аудиторних годин різних дисциплін, у результаті чого повинен сформуватися певний ланцюг «I дисципліна + II дисципліна + синергія викладачів = освічений студент та/чи конкурентоспроможний фахівець».

За останні роки вимоги харчової промисловості до випускників нашого ВНЗ значно змінилися: окрім фундаментальних знань, випускники повинні володіти гнучким характером, мотиваційним підходом, підприємницькою зацікавленістю, можливістю реалізації отриманих знань у реальному процесі, а це можливо в нашому випадку лише за рахунок синергії колективів кафедр технології хліба, кондитерських, макаронних виробів та харчоконцентратів, маркетингу, менеджменту, підприємництва, іноземних мов та економіки.

Саме тому ми вважаємо, що виведення навчального процесу на рівень «потреби галузі», об'єднання філософії викладачів в єдину сучасну направленість та оптимізування кількості стандартних, загальноприйнятих, існуючих роками методик викладання вищеперерахованих дисциплін – це єдина можливість формування професійного суспільства молоді та розвитку держави в майбутньому.